

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואינני הלוחש שיהיה
קריקטורני של חיינו שגוייה
שדוקה חזקה שגוייה
פחותה ממה שזכרנו א"י
אלהים כן תוקרע על
גבורתו ויכרסו שם
בנוצח ומשמים על כל
קריקט ותהלה

וממה ש...

2. דבריו י"א על משה
אחר מות עמי בני ארץ
במקרים כעלי בני ארץ
ויקרא שם א

3. אך כעלי ירושלים
השביעי הזה חס
המפנים הוא מקרים
כעלי היה הלום ומקרים
את נשחיתים והקורבנים
אשה לך יקרא בן כו

4. ובעצמו יקרא
השביעי הזה מקרים
קורש יהיה הלום ומקרים
את נשחיתים כעלי
מקראה על תעשה
מכבודו כו

5. והנה תוקרע ידו ויכרסו
לפי ה' ואינני שם
אדוני אלהים ופי כתיבי כי
ביראתי נדע שחלום כו

הגהות מהר"ב רנשבורג

א ב'ה' הכא נמי בעשרה נשים מיחבי. תלת מיחבי נחמק ונ"ב דמיא כלל לעגיד וע"י מה שכתבתי בימא דק סט ע"ב וע"י שו"ת כנה"ג לא"ח בכללי הגמרא אית פ"א ומ"ש על סוגין ל"ע:

אח שלשמן ברכה אחת: שאין עוין הפסיק: קומו וברכו את ה' אלהיכם עזרא כתיב שכל ברכה שהיו מצדיקין ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם למגן אברהם וכן למחיה המתים:

ויכרתו **שם כבודך**. ושאר הפס יטע
 בשבטמל"ו הסעס עינין להלל ולהודות:
מחצית ברכות **ר"ב**. ביום הכפורים
 לאחר שכלתו עזרות היום
 קורא בתורה כדמפרש ואזיל ומגדך
 שמה ברכות בדעניין למימר לקמן:
חזון הכנסת. שמה הכנסת שטו"ח
 ושקיקי הכנסת עניו להכניס אלהים
 ולהשפיק את החיבה והרחמן הכל:
ראש הכנסת. על פיו נחמדין דברי
 הכנסת מי יפטר בגיגוי מי יפרס
 על שמה מי ירד לפני החיבה: **פגן**.
 המוכן תחת ר"ב שאם יארע בו פסול
 ישמש תחתיו: **קורא אחרי מוס**.
 שהוא קדר יום הכפורים ופרשה

וראשונה תחודת קהמרי: ואך בעשור
פרשת שזר או כשז הפקמורה היא
לחמרי מות ויכול לגלול ס"ת לשם
בעוד שהסורגמן מתחמס מוקרה
לחמרי של פרשת אחרי מות ואין כלן
שמות כדי שיפיק מתחמס. ואין כלן
גנאי ללמוד וגולל יאם החורה. ואש"פ
שעדיין קשר בעשור של מוחמס הפקמרי
על פה יקרה לחמה ולא יגלל ס"ת לשם
מפי שזר רחוק ויש שמות שיפיק
מתחמס וישמק לפניהם. ואין מתחמס
בפקוק חמרי ואיכא גנאי: ואש"פ ויחרי
מחמס שקרימי לפניהם כחזב כאלן.
אש"פ שאני עמיד לקרות עוד פרשה
שלמים אל מדמו לחמרי שחמרי היא
מל הפסד החרי ולכן אני גולל דיומרי
מחמס שחרימי לפניהם בעניני היום

ד' למה ומשיגין שלא להוציא לנו ע' של אחריה. ועל העבודה ראה. ועל
 נודה ואין עבודה בלא הודאה בדאמרי'
 תורה יכדנטי' אף וצוהה ודאס: **א**
 שחמה מלך מוחל וסולח לעוונותיו
 ש. מחפלו על המקדש וחומם בדרון
 א. מחפלו על ישראל וחומם ברוך
 פלים ובמסכת סוטה ירושלמית' מפרס
 א' מפרס לה: **ב** **שע מיה**
 תורה ונוחו לראש הנבבי' כ' ואין
 מכבד את ראש הכנסת צפני הסגן
 כבד הסגן כפני כ"ג ש"מ חולקין כבוד
 ד לתלמיד גדול ממנו ואע"פ שהר
 ד חולקין דפלוטה הוא צני בשל
 כולה מקום כבודו דכ"ג. ולעולם
 בקרא דכ"ג הוא שמראין את מעלותיו
 יסבה כעורה. דאין כבוד שמי ככ
 קס יסבה דכתיב (וישאל א) עומדים
 קאמי' דכתיב (ו): **א** **למבי בים**
 להראות שמלותיו שלמה: **דאמר**
 שים. היו קורין צו והוא היתה חול
 אלא מן החומה ולפנים ואפילו חלל
 נשים לעזרת ישראל לא נתקדש:
 וקרא

ה' ד"ק דכסאו היה נתון מוח לעולה
רבי שמעון א"ר ישיבה למעלה שא"ר
יס עומדים מימנו ומשחללו למעלה
סמך עמנו לכותל ולמי היטה ישיבה
ה' וקשה לר"י אם לכ"ג היטה ישיבה
מניח ידו הימנית על גבי רגלו הימנית
יס עמידה מן הצד איכא בבייחור:

וכל כך למה ^אלפי שאין עונין אמן במקדש
 תנו רבנן מנין שאין עונין אמן במקדש שנא'
 יקומו וברכו את ה' אלהיהם מן העולם ועד
 לעולם ומנין שעל כל ברכה וברכה תהלה
 שנאמר ^בויברכו שם כבודך ומרומם על
 כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תן
 לו תהלה: **מתני'** ברכות כהן גדול כיצד
^איחזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לו
 ויהאש הכנסת וראש הכנסת נותנה לסגן
 והסגן נותנה לכהן גדול וכ"ג עומד ומקבל
 וקורא: **אמרי** מות ^ביואב בעשור וגו' את
 התורה ומנינה בחיו ואומר יתר ממה
 ששקיתי לפניכם כתוב כאן ^אובעשור
 שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך
 שמנה ברכות על התורה ועל
 העבודה ועל ההודיה ועל מחילת העון ועל
 המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל
 ירושלים: **השאר תפלה: גמ'** ^אשמעה

מִיָּנֶה חֲרִיקָן כְּבוֹד לְתַלְמִיד בְּמָקוֹם הָרֵב אִמֵּר
אָבִי כֹלֵה מִשּׁוּם כְּבוֹדוֹ דִּכְ"ג הוּא: וְכ"ג
עֹמֵד וּמִקְבֵּל וְקוֹרֵא וכו': עֹמֵד מִכֻּלּ דְּיוֹשֵׁב
הוּא וְהֵאמֵר מִר ^יאֵין יִשִּׁיבָה בַּעֲזָרָה אֵלָּא
לְמַלְכֵי בֵּית דָּוִד בְּלִבָּר שְׁנֵאמֹר ^יוֹכֵא הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וְיִשֵּׁב פְּנֵי ה' וְיֹאמֵר מִי אֹנִי וְגו'
וְהֵאמֵר רַב חֲסִידֵי בַּעֲזָרָת נְשִׁים ^יכֹּא נִמִּי
בַּעֲזָרָת נְשִׁים ^א מִתִּיבֵי הָרִיקָן חֲרִיקָן ^יבַּעֲזָרָה
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזֻקָּה אֹמֵר בְּרַח הַבֵּית שְׁנֵא'
וְקֵרָא

אמאי לא משני כגון
הנכנסת בדפסוקי הכס ניש
הילכיתא דין חולקין קשיא
התרה הא דלא פליג ליה י"ל
כן דין פליג בין דא פליג
לגוי דאי פלוגמיהו בדפליג
לפסוק מ"ד אין חולקין:
זי מקומו ומיחיה לא דפיס
חולקין (קדושין ע"ב) ז"ב
פ"ק (סנהדרין ע"ב) גמ' דב'
קלוגיתום הראוי מקומו
ר"ה דבחוספתא דר' חימא
רבי חימא לא היתה ישיבה
דכי שפ' לא למלך בית שד
וכולל וישב לו והכחיש ויבא
ב גרי שיבש עלמו בתפלה
ה בבר הבית השניה בחיל
מנא מי תינין ירשנה לה
רבי חימא דמימי יבוסלמי
קומה בתחילת מדרש שוחר
ון כסא ושם היתה ישיבה
חימא חאשי רבי חימא
מי רבי חימא א"ר ישיבה
בסס ריש לקיש אמר אין

[illegible]

ובל כך צ"ה לפי שאין עוניין אמן במקדש. מימה והלאה היו עוניין בדרך שכל"ו כשהיו שומעין שם הקדוש דמגן בפרק אמר להם הממונה (יומא דף נ"ב) ובפרק טרף בקלפי (שם דף נ"ג). וזה היה הפסק גדול מענייני אמן ועוד שהיו נוטלין על פניהם שהרי כשהיו

[illegible]

שמעת מינה חולקין כבוד
ה'אמריד במקום הרב.
יפה' הרב ר' יחזק צר מרדכי צפרק
צא לו (יומא סט): נראה דלסגן קאי
שקבל ס'ת מראש הכנסת וזמנה
מתקבלת מחזן בית הכנסת ומאז שזה
חלק לו לסגן כבוד שראש הכנסת
לקבל מיד חזן הכנסת ויתן
לסגן ומשיי אצלי כולה משום כבודו
דכ"א דסופו ליה הכנסת מיד אע"פ
הסגן שזכו ומכבוד עזרו כבו גדול

[illegible]

ישיבה בעזרה אלא במקום מלכות בית
מכלל דאף לעצמו אין ישיבה בעזרה ו
להם קפית רגל שנאמר ורגליהם רגל
אין ישיבה ודוד יושב אמר רבי אמי א
בעזרה ובהכלל הוא אומר לכ"ג שנאמר
א"כ מאי מקשה הכא והא חנן בכ"ג קיי
ומקדש אמר לו הפלגת אי אפשר לעש

כה א מ"י פ"ג מהל' עבודת יוה"כ הל' י
 סמך עשין רט:
סז ב מ"י פ"ו מהלכות בית הבחירה הל' ו
 יפ"ד מהל' טהרה הל' י
 י"ז ופ"ג מהל' מלכים הלכה
 ד:
ע ג מ"י פ"ג מהלכות עבודת יוה"כ הל' י:

מוסף רע"י

יִיבְרֹכֶה שֶׁם כְּבוֹדוֹ
 בְּרוּךְ שֶׁסֵּד מַלְכוּתוֹ
 לְעָלְמוֹ וְעַד עוֹלָם וַהֲבִחָנוּ
 אֶתֶּם בְּרוּךְ אַחֶרֶת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם מִשְׁפָּרֵי בְּרוּסְתָא
 חֲקִיקוּ מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם לְהוֹדִיעַ אֶתֶּם
 אֲשֶׁר־לָּנוּ לְפָנֵי הַיְיָ צַדִּיק
 לֵאלֹהֵי כְסִידוֹרָנוּ לִפְנֵי
 שַׁרְקִילֵינוּ כְּטוֹמֵי הַנִּיטוּ
 רַחֲמוּנוֹ עָלֵינוּ בְּרוּךְ לֵית
 צִיּוֹן לְעַבְדֵי כְסִידוֹ אֲשֶׁר
 בְּרוּכֵת צַדִּיק חֲזִין הַכְּנֻסָּה
 חֲמֵשׁ חֲזִין הַכְּנֻסָּה וְעַד
 אֲחֻץ עֲוֹנָה נִזְרָה הֵיטָה
 יוֹסֵף צַדִּיק
 הַכְּנֻסָּה עַל מִן חֲחִסֵּן
 רַב־הַכְּנֻסָּה מִי מַסְתֵּיר
 עַל מוֹרֵה עַל שְׂמֵת מִי
 נִזְרָה לְפָנֵי הַיְיָ הַצַּדִּיק (עמ)

אך בעשור. שנמשך
מזרז אל הסתיו (סמס).
בעשור שבחומש
הקדוים. ספר וידבר
תחילתו נמנית על ישראל
שמש פיתח בלחור ספר
סס המוספין לחורין
על התורה. כרכה
ל אחיה אשר נתן לנו
ועל העבודה.
זה נמנית ישראל תורה
עמוד נבדיר בית וחי
אחור לבדק מילה נעבוד
סס. ועל ההוראה.
נמנית על כל הענין

[illegible]

ידיו כענין מתקשר (שם)
 ג' להבדיל. מחלל על
 שמים וזהוהו כיון ששחר
 רשע על אהרן, וכן על
 ואל (שם). הולקין
 ב' ללמוד במקום
 ר'ב. להלך הנקמה ולשטן
 ש' סין גדולה, ולשטן
 כחשט כבוד הרב (שם)
 כולה משום
 כבודו ר'ב' הוא. מרלן
 ליון ש' שירות הרב
 לשטן ממנו, אלל ענלמל
 מן תולקן (שם). שחלמ
 ישיבה בערה. שחלמ
 ב' ר'ס (שם) עולל לשרה
 העמידים ש' לשרה ה'
 שח' ח' ש' וכלל חש'ת
 י' יחש' (שם) ונחלחש'ת
 ש' עמיר דאין ישיבה ח'

וְרַשִׁי: הַלֵּכָה לַמֶּשֶׁה מִסִּינַי
וְאֶמְקָרָא, אֵלָא לַמְּלִכִּי
בֵּית דֹּרֶד, שְׁמַעְיִי בֶן
יִיזָבָה שְׁנֹאמֶר וַיֹּאבֵד הַמֶּלֶךְ
דְּדִינֹר (שְׁם כֹהֵן) כְּשֶׁאִמֶּר
לִי מִתָּן הַנְּבִיא אֲתָה לֹא
הָיָה הַכִּית כִּי מִלְּאוֹ וַיִּמָּךְ
וְגו' (שְׁם סֵם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones